

hoe overleef ik.

brandwonden?

Britt (16): 'Ik vind het niet zo erg meer dat ik ben verbrand'

Britt was negen toen eerste kerstdag in een nachtmerrie veranderde. De kerstboom vatte vlam en Britt liep derde- en vierdegraads brandwonden op. Nog altijd zijn de gevolgen van die dag zichtbaar, maar Britt (nu 16) laat zich niet kennen. 'De littekens horen bij mij.'

'Het was eerste kerstdag en samen met mijn moeder en broertje vierde ik kerst. Opeens hoorde ik mijn moeder vanuit de huiskamer gillen: "Kom snel! Kom snel!" Ik ging kijken en zag meteen dat het een foute boel was. De hele huiskamer was zwart van de rook en overal was vuur. De kerstboom was in brand gevlogen. Er was kortsluiting in de lampjes geweest. Mijn moeder verloor het bewustzijn. Ik heb haar samen met mijn broertje wakker gemaakt. Met z'n drieën hebben we geprobeerd de kerstboom het huis uit te krijgen. Toen de rest van de lampjes ontplofte, leek het ons beter om zelf het huis uit te gaan. Maar de brand was al zo heftig dat het slot van de voordeur door de enorme hitte was dichtgeschroeid. Door de rook en de paniek ben ik flauwgevallen. Ik heb geen idee hoelang ik bewusteloos was en hoeveel rook ik heb ingeademd. De brandweer heeft de voordeur moeten inslaan om ons te redden. We werden naar de burens gebracht en daar onder de douche

gezet. Met een ambulance ben ik naar het Brandwondencentrum in Beverwijk gebracht.

Operaties

De eerste vier weken werd ik in slaap gehouden, zodat ik de ergste pijn niet zou voelen. Tijdens die weken hebben ze me heel vaak geopereerd. Ze hebben goede huid getransplanteerd. Mijn bovenlichaam en ook mijn gezicht waren derdegraads verbrand. Een deel van mijn rechterhand is vierdegraads verbrand. Daarom moesten vingers en een stukje van mijn duim geamputeerd worden. Inmiddels ben ik 51 keer geopereerd. Ik was negen en klein toen het gebeurde. Daarna ben ik gaan groeien en op een gegeven moment pas je niet meer in je eigen vel, omdat littekens niet mee groeien. Ik ben nu 16 en uitgegroeid. Alle functionele operaties zijn achter de rug. Nu zou het om cosmetische operaties gaan.

Toen ik na die vier weken wakker werd gemaakt, dacht ik dat het

meeviel. Maar toen ik mezelf voor de eerste keer zag, schrok ik verschrikkelijk. Ik wist niet dat het zo erg zou zijn en lange tijd wilde ik mezelf niet zien. Ik was uiterlijk een ander persoon geworden. Negen jaar lang heb ik mezelf op een andere manier gekend. Het heeft heel lang geduurd voordat ik weer in de spiegel durfde te kijken.

Alles opnieuw leren

Uiteindelijk heb ik zes maanden in het Brandwondencentrum gelegen. Na twee maanden overleed mijn moeder. Dat was verschrikkelijk. Ik vond het zo moeilijk om te beseffen dat ze er niet meer was en ik haar nooit meer kon zien. Mijn broertje heeft het gelukkig overleefd. Het gaat nu goed met hem. Na de ziekenhuisopname moest ik nog vijf maanden revalideren, omdat ik alles opnieuw moest leren: boterhammen smeren, veters strikken, aankleden, fietsen, schrijven. Voor het ongeluk was ik rechtshandig, nu ben ik linkshandig. Ik wilde terug naar mijn eigen basisschool, maar dat mocht

TIPS VAN BRITT

voor als je zelf brandwonden hebt.

'Probeer iemand te vinden met wie je het goed kunt vinden en praat erover. Het lijkt een cliché, maar praten helpt.'

64

HOE overleef ik... mijn lichaam?

nr.1 februari

nr.1

februari/maart 2012 HOE overleef ik... mijn lichaam?

65

niet omdat ik verbrand was. Dat vond ik heel erg. Ik moest naar een speciale school voor kinderen met een lichamelijke beperking, waar ik drie jaar lang door een taxibedrijf heen werd gebracht. Ik woonde toen al bij mijn vader en stiefmoeder. Gelukkig kon ik daarna wel naar een normale middelbare school. Op de kennismakingsdag ging iemand van het Brandwondencentrum mee. Zij heeft een algemeen praatje gehouden, waarna ik mijn verhaal heb verteld. Ik vond het best eng, maar iedereen reageerde heel lief en aardig.

Dit ben ik

Nu, zeven jaar na de brand, ben ik eraan gewend om eruit te zien zoals ik eruitzie. De littekens horen bij mij. Zeker in het begin heb ik er veel over gepraat en op een gegeven moment heb ik de littekens geaccepteerd. Het is niet anders, hier moet ik het de rest van mijn leven mee doen. Inmiddels vind ik het niet meer erg dat ik verbrand ben. Ik heb door deze situatie zoveel leuke dingen gedaan, veel meegemaakt en ook leuke en lieve mensen ontmoet. Op school heb ik veel vriendinnen. Zij zien de littekens niet eens meer en ik schaam me nergens voor. Ik draag alles wat ik mooi vind, ook een laag truitje. En in de zomer ben ik de eerste die in bikini op het strand ligt. Ik zit op kickboxen, doe dit jaar examen, ben veel met mode bezig en geniet van het leven. Ik heb geen vriendje. Als het komt is het leuk, maar ik ben er niet naar op zoek. Ik vind mijn leven goed zoals het is. Bijna al mijn vriendinnen hebben een vriendje en soms denk ik: Waarom zij wel? Maar als ze dan weer ruzie maken, moet ik lachen. Geen vriendje hebben, heeft ook z'n

TIPS VAN BRITT

voor als je een vriendin of een vriend hebt met brandwonden:

- ♥ Behandel je vriend(in) op dezelfde manier als voor het ongeluk. 'Vanbinnen ben je na zo iets hetzelfde als eerst. Je bent niet zielig en je wilt zeker geen medelijden.'
- ♥ Blijf niet met vragen zitten. 'Als je wilt weten wat er gebeurt is, vraag het degene dan gewoon. Maar ga mensen met brandwonden vooral niet aangapen.'

voordelen. Met de meeste jongens die ik ken, ga ik vriendschappelijk om. Af en toe voel ik me wel eens onzeker. Soms praat ik daar met anderen over. En dan zeggen mijn vrienden: "Je bent een hartstikke leuke meid!" en dan is het weer oké. Soms wil je dat gewoon van iemand anders horen, haha! Op straat staren mensen mij bijna altijd aan. Soms schrikken ze. Ik zie dat niet eens meer, maar mijn vriendinnen vinden het vervelend. Ze willen me beschermen en dingen roepen naar die mensen. Ik begrijp het wel, maar ik zeg vaak genoeg tegen ze dat ze geen problemen moeten maken over dingen waar ik zelf geen probleem van maak.'

HOE overleef ik... mijn lichaam?

De vragen zijn beantwoord door Jos Vloemans, brandwondenarts op de kinderafdeling in het Brandwondencentrum in Beverwijk.

'HOU EEN VERBRANDE PLEK METEEN ONDER DE KRAAN'

Wat zijn brandwonden? Een brandwond is een beschadiging van de huid door warmte, straling of bijvoorbeeld een chemische stof.

Kunt u dat uitleggen? Je kunt bijvoorbeeld een kopje thee over je heen krijgen of een paar spetters frituurvet. De hitte van de thee of het frituurvet trekt in je huid. Het ligt aan de hitte van de vloeistof en de hoeveelheid vloeistof hoe diep het in je huid trekt. Je kunt ook een hele pot loeihete thee over je heen krijgen of de frituurpan valt bovenop je. Die hitte en ook de hoeveelheid vloeistof is anders. Hoe meer je over je heen krijgt, hoe dieper en groter de brandwond kan worden. En het ligt eraan hoelang de hitte op je huid zit.

Maar wat gebeurt er dan? Je huid bestaat uit verschillende lagen. De bovenste laag is de opperhuid. Dat is de huid waar je tegenaan kijkt. Als je bijvoorbeeld lang in de zon hebt gelegen, zal die huid rood worden. Dat is een eerste- graads verbranding, maar geen brandwond. Het geneest vanzelf. Onder de opperhuid zit je lederhuid. Die geeft je huid stevigheid en is te vergelijken met het leer van je schoenen. Heb je je opperhuid en het bovenste gedeelte van je lederhuid verbrand, dan noemen we dat een tweedegraads verbranding. Hete koffie geeft meestal tweedegraads brandwonden, want koffie uit een koffieapparaat is niet zo heet. Ook zo'n verbranding geneest over het algemeen vanzelf.

Britt heeft derde- en vierdegraads brandwonden. Wat houdt dat in? Een derdegraads verbranding is als de eerste twee lagen van je huid verbranden. De huid geneest niet meer vanzelf en moet getransplanteerd worden. Onder de eerste twee lagen huid ligt nog het onderhuids vetweefsel en tot slot de spieren en de botten. Het kan gebeuren, door vuur

bijvoorbeeld, dat de hitte helemaal tot aan je bot trekt. Dan spreken we over een vierdegraads verbranding. Soms is een lichaamsdeel zo erg verbrand dat het geamputeerd moet worden.

Waar komt de getransplanteerde huid vandaan? De huid komt altijd van je eigen lichaam. Andermans huid wordt altijd afgestoten. Een huidtransplantatie is een operatie onder narcose. Met een speciaal mes wordt een heel dun laagje gezonde huid weggehaald. Dat velletje wordt op de diepe brandwond gelegd. Na een week is de nieuwe huid vastgegroeid. (De plek op het been is na tien tot veertien dagen genezen.)

Wat moet je doen als je je verbrand hebt? En wat vooral niet? Je moet altijd meteen de verbrande plek onder de kraan houden. Het hoeft geen heel koud water te zijn, lauw water is ook goed en misschien zelfs beter. Tien minuten is lang genoeg. Het water neemt de hitte weg en zorgt ervoor dat de brandwonden minder diep worden. Doe er vooral geen ijs op, daar kan de brandwond alleen maar erger van worden.

En als ook je kleren in brand staan? Zorg er dan eerst voor dat die worden geblust. Door bijvoorbeeld over de grond te rollen of zo snel mogelijk onder de douche te gaan staan. Blijf er niet in doorrennen, want dat maakt de brandwonden groter en dieper. Eenmaal onder de douche kun je je kleding uittrekken.

Kijk ook op kinderbrandwond.nl en op brandwonden.nl